

[Valdemar Thomsen.]

lig Fordømmelse af saavel mig personlig som af Landbrugernes Sammenslutning havde gjort mig Opholdet i Partiet Venstre uudholdeligt, saa skete det, som politisk set efter det ærede Medlems Mening ikke er helt af det gode. Men hvordan blev Forholdet bedømt af det rette Forum, af Vælgerne? Mit Partis Stemmetal steg ved Valget i 1935 fra 5 798 til 7 317. Det ærede Medlem Hr. Krag's Stemmetal faldt fra 6 234 i 1932 til 5 416. Disse Kendsgerninger maa jeg bede det ærede Medlem have i Erindring, næste Gang han vil drage Lære af Begivenhederne.

Gregersen: Jeg behøver ikke at gøre mange Bemærkninger. Den Valgmaade, som jeg gaar ind for, har en saa ivrig og dygtig Forsvarer i den højtærede Minister, og det er ganske givet efter de Udtalelser, der er fremsat, at Regeringspartierne ikke kan tænke sig en anden Valgmaade. Linien i min Tale i Gaar var da ogsaa den at erkende, at vor nuværende Valgmaade i det store og hele opfylder Kravet om det ligelige og det forholdsmæssige. Jeg brugte et saa stærkt Udtryk som, at vi paa dette Omraade har faaet et System, der i Retfærdighed staaar himmelhøjt over det gamle Enkeltmandskredssystem. Det sagde jeg, og saa føjede jeg til, at jeg derfor ikke forstod, naar han nu vilde gennemføre Forholdstalsvalget for de 1 600 000 Stemmer, der blev afgivet sidste Gang i Danmark, at han saa vil nægte de sidste 16 000 at faa den samme Ret som de andre. Det er det, jeg ikke kan begribe.

Jeg forstaaer slet ikke de stærke Udtryk, som den højtærede Minister brugte imod mig, at jeg vil opløse i Atomer, at det, jeg vil, er Anarki, at jeg er Demagog o. s. v. Hvorfor disse voldsomme Ord, naar vi staaar paa den samme Front? Naar Ministeren har gennemført Forholdstalsvalgmaaden for de 1 600 000 og disse 1 600 000 altsaa er opløst i Atomer, opløst i Rigsdagsmænd, kan jeg godt sige, hvorfor maa det saa ikke gælde for de 16 000? Jeg synes ikke, der er nogen Grund for Ministeren til at føre det Sprog over for mig, som han gjorde her. Nej, hvis der var nogen, der skulde bruge dette Udtryk — for Ministeren kæmper jo paa to Fronter, dels mod mig, som er lidt til venstre for ham, og dels med det ærede Medlem Hr. Krag —, saa var det det ærede Medlem Hr. Krag, der med Styrke kunde sige til Ministeren, at Ministeren ved Forholdstalsvalgmaaden opløser i Atomer. De 16 000 spiller nemlig ikke nogen Rolle, naar vi ser paa det Valgtal, der er her i Danmark. Det spiller

heller ikke nogen forfærdelig stor Rolle for mig praktisk. Det er kun Ideen; jeg synes, at den kan man lige saa godt føre til Bunds. Hvorfor skal man irritere de Mennesker ved at nægte dem den samme Ret, som de 1 600 000 har?

Min Tale i Gaar gik ud paa at anerkende Ministerens principielle Standpunkt, men at opfordre ham til at ændre Valgloven, saa man ogsaa gav de 16 000, der er lukket ude, den Ret, som de kunde tilkomme. Jeg tror, det vilde ogsaa klæde Ministeren, hvis han, naar en Modstander, eller i dette Tilfælde en Tilhænger, med Tal saglig gør Rede for sit Standpunkt, saa svarer paa samme Maade. Jeg var egentlig forbavset over, at den højtærede Formand ikke paataalte de Udtryk, der blev anvendt imod mig. Jeg synes, Demagogi er et stærkt Udtryk at anvende, naar der er brugt saglige Argumenter.

Aksel Larsen: Jeg har taget Ordet, fordi jeg synes, det er nødvendigt at protestere mod Venstres Synspunkt, det Synspunkt, som særlig stærkt og krast er blevet fremført her i Dag af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Det ærede Medlem og med ham Partiet Venstre mener, at i den foreslaaede Valglov bliver Provinsen, navnlig Jylland, forfordelt; København faar for mange Rigsdagsmænd, og det maa man have forandret. Til Støtte for denne efter min Opfattelse meget mærkelige Anskuelse, om end ikke forbavsende Anskuelse, anfører det ærede Medlem, saa vidt jeg fik fat i det, dels at Hovedstaden i Forvejen har for stor Indflydelse, og dels at det i Provinsen og Landdistrikterne er langt vanskeligere at agitere, vanskeligere at rejse en Folkebevægelse, end det skulde være i Hovedstaden. Intet af Argumenterne er holdbart.

Det ærede Medlem brugte en Sammenligning mellem Hovedstadsudligningen og mulige Ønsker fra forskellige Landkommuner i Nordsjælland om en Udligning med Hørsholm. Hørsholm har ikke faaet sin velhavende Befolkning fra de paagældende Landkommuner, men Gentofte har faaet sin velhavende Befolkning fra København. Det stiller for det første Spørgsmaalet anderledes, og for det andet er jeg tilbøjelig til at tro, at hvis Venstre vil stille sig mere forstaaende over for Gennemførelsen af en virkelig retfærdig mellemkommunal Skatteudligning, kan en saadan gennemføres. Socialdemokratiet har, saa langt tilbage som jeg kan huske — og det er langt —, agiteret for en mellemkommunal Skatteudligning, men det er strandet paa Modstand